

РЕШЕНИЕ

№ 393

гр. Пловдив, 18.10.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – ПЛОВДИВ, IV СЪСТАВ, в публично заседание на дванадесети октомври през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: И. Б. Бонев

Членове: Даниела Д. Събчева
Спасимир Сп. Здравчев

при участието на секретаря Светла В. Радева
като разгледа докладваното от Даниела Д. Събчева Въззивно частно наказателно дело № 20235300601851 по описа за 2023 година

Производството е по реда на гл.21 от НПК.

Образувано е по жалба на частния тъжител И. П., депозирана лично и чрез повереника му адв.И. срещу определение на Пловдивски районен съд от 25.07.2023г, постановено по НЧХД № 6467/2022г. по описа на същия съд. С определението първостепенният съд е прекратил наказателното производство по делото на основание чл.24, ал.6 от НПК.

С въззивната частна жалба определението се атакува с възражения за неправилност и незаконосъобразност. Твърди се, че досъдебно производство №109/22г по описа на отдел КП на ОДМВР Пловдив е било прекратено тъй като прокурорът е констатирал, че се касае за престъпление от частен характер и в предоставения срок от 6м от спиране на производството за престъпление от общ характер е била подадената частна жалба довела до образуването на НЧХД 6467/2022г по описа на ПРС. При тази хронология на събитията се твърди, че жалбата е допустима, тъй като няма производство от общ характер, което да пречи на производството от частен характер да се развива. Иска се определението да бъде отменено.

Срещу въззивната частна жалба е постъпило становище от адв.К., защитник на подсъдимия в настоящото производство Б. Ш., с което се иска жалбата да бъде отхвърлена, а определението на първостепенният съд да бъде оставено в сила като правилно и обосновано.

В съдебно заседание страните поддържат исканията и становищата си. Подсъдимият моли определението на първостепенният съд да бъде потвърдено.

Пловдивският окръжен съд, след като обсъди доказателствата по делото и становищата на страните, намира за установено следното:

Наказателно производство от общ характер за нанесена телесна повреда на И. Д. П. – престъпление по чл.131, ал.1, т.2, вр. чл.130, ал.2 от НК, е било водено в РП-Пловдив до 12.12.2022г., когато с постановление на прокурора същото е било спряно на основание чл.244, ал.3, вр. ал.1, т.1 вр. чл.25, ал.1, т.6 от НПК. Прокурорът по делото констатирал, че няма данни за извършено престъпление от общ характер, а деянието представлява престъпление от частен характер, поради което указал на пострадалия П. правото му да подаде тѣжба по чл.80 от НПК в шестмесечен срок от получаване на съобщението за спиране на производството. В Районен съд Пловдив вече била подадена такава частна тѣжба от страна на пострадалия. Частната тѣжба постѣпила в съда на 17.11.2022г., т.е. преди датата на спиране на наказателното производство от общ характер. Същият ден е образувано и делото от частен характер според системата за разпределение на Районен съд Пловдив, същото заведено под №6467/2022г. В депозираната частна тѣжба районният съд констатирал нередовност поради неустановена в пълнота самоличност на посоченото като извършител на деянието лице. С разпореждане №7236 от 18.11.2022г съдът постановил издаване на съдебно удостоверение на частния тѣжител за да се снабди с данни за ЕГН на лицето, сочено за деец в тѣжбата. Впоследствие с разпореждане от 24.01.2023г било постановено насрочване на делото в открито съдебно заседание на 07.03.2023г. Частният тѣжител П. уведомил РП-Пловдив за заведеното дело от частен характер, като приложил препис от жалбата и призовката за насроченото съдебно заседание на 07.03.2023г. На посочената дата на делото не било дадено ход. Същото било отложено за 25.07.2023г. С постановление на прокурора от 13.04.2023г наказателното дело от общ характер било прекратено на това основание образувано дело от частен характер по подадена от пострадалия тѣжба .

Съобразно изложените обстоятелства и тяхната последователност настоящият въззивен съдебен състав намира определението на първостепенния съд за прекратяване на наказателното производство от частен характер за неправилно. Действително частната тѣжба е подадена преди постановлението на прокурора за спиране на наказателното производство от общ характер, указващо право на пострадалия в шестмесечен срок да депозира частна тѣжба. Независимо, че тѣжбата е подадена по – рано, следва да се приеме за редовно подадена, тъй като е подадена преди изтичане на законово определения шестмесечен срок. Преклузивно действие за правата на частният тѣжител би имало бездействието му за определеното от закона време, но не и по-ранните негови действия, от които няма пречка да се ползва и след предоставяне на

конкретното му право за определен срок. По-рано подадената частна тѣжба всъщност води до ситуация когато в правния мир битуват две наказателни производства за едни и същи факти, което принципно би представлявало нарушения на принципа *ne bis in idem*, но не и в настоящия случай, при който едното производство е било спряно именно за да се даде път на дело от частен характер. В случая наказателното производство от общ характер е спряно на специфично основание- чл. 25, ал.1, т.6 от НПК, предоставящо възможност за пострадалия да потърси правата си с подаване на частна тѣжба. Това действие пострадалият фактически е реализирал и няма процесуална пречка да ползва ефекта му, макар самото право да е реализирано преди предоставения шестмесечен срок. Това се извлича от логиката на закона, посочена и в ТР № 1 от 25.07.2023 г. на ВКС по тѣлк. д. № 1/2023 г., ОСНК, според което с въвеждането на процесуалния ред по чл.25, ал.1 т.6 от НПК законодателят е потърсил баланс между необходимостта от защита на правата и законните интереси на лицата, пострадали от престъпления, които се преследват по тѣжба на пострадалия, от една страна, и спазването на забраната за повторно съдене и наказване на едно лице за същото деяние в хипотезата, когато прокурорът се окаже некомпетентен да разследва и да докаже извършеното престъпление. В този смисъл фактът, че производството е спряно именно за да се даде възможност на частният тѣжител в законовоопределен срок да депозира частна тѣжба е временно процесуално правно състояние, което не нарушава посочената забрана за повторно съдене, тъй като в момента, в който прокурорът констатира, че престъплението се преследва по тѣжба на пострадалия, той губи компетентността си да извършва каквито и да било действия по разследването. Така фактът на висящност за определен срок на наказателно производство за същото деяние при образувано вече и наказателно производство от частен характер, съобразно правата на пострадалия за това, няма да доведе до нарушение на принципа *ne bis in idem*, както сочи първостепенният съд. Наказателното производство е било спряно именно за да се даде възможност на пострадалия да депозира частна тѣжба и да се образува наказателно производство от частен характер. Касае се за специфична процедура на спиране на наказателното производство, осъществена на конкретно законово предвидено основание. Специфична е и последвалата процедурата на прекратяване на същото наказателно производство – чл.245, ал.4 от НПК, отново свързана с действията на пострадалия по реализиране на правото му да депозира частна тѣжба, довели до образуване на настоящото дело от частен характер. Изложеното сочи, че целта на закона в крайна сметка е била постигната и няма защо пострадалият да търпи негативи от по ранните си действия, които на практика са имали и правно основание според становището на държавното обвинение, довело до прекратяване на делото от общ характер.

Предвид изложеното, Пловдивски окръжен съд намира, че определението на Районен съд Пловдив за прекратяване на наказателното производство от частен

характер №6467/2022г по описа на същия съд следва да бъде отменено, като делото следва да бъде върнато на първостепенния съд за продължаване на съдопроизводствените действия.

По изложените мотиви, Пловдивски окръжен съд

РЕШИ:

ОТМЕНЯ определение от 25.07.2023г на Районен съд Пловдив за прекратяване на НЧХД № 6467/2022г по описа на същия съд.

ВРЪЩА делото на Районен съд Пловдив за продължаване на съдопроизводствените действия.

Решението е окончателно.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____